

“ΚΡΑΤΕΙ ΑΠ’ ΤΟΥΣ ΔΩΔΕΚΑ,,

(Κοινωνικὸν σημεῖωμα).

Σπάνιον πρᾶγμα εἶναι μία οἰαδήποτε ἀκμή νὰ μὴ καταστήσῃ ὑπερήφανον τὸν ἀκμάζοντα καὶ ἡ ὑπερηφάνεια αὕτη νὰ μὴ ἐκδηλῶται διὰ τοῦ βαδίσματος, διὰ τῆς θέσεως τῆς κεφαλῆς, διὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ βλέμματος, διὰ τοῦ προστατευτικοῦ μειδιάματος, διὰ τοῦ ὕφους ἐν γένει καὶ τῆς φρασεολογίας καὶ διὰ πολλῶν ἄλλων σημείων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον κωμικῶν.

Ἀλλὰ μήπως ἀποκλείεται τὸ νὰ στηρίζεται τις εἰς ἀνύπαρκτον ἀκμήν καὶ νὰ καμαρώνῃ;

Πρὸ τῆς ἐκδηλώσεως τῆς παραφροσύνης ὑπάρχουσι πλείστα: ὅσαι βαθμίδες μὴ μελετηθεῖσαι καὶ περιγραφεῖσαι ἱπαρκῶς.

Διὰ τοὺς τοιοῦτους λοιπόν, τοὺς ἄνευ λόγου κομπαστάς, ὑπῆρχε κατὰ τοὺς παλαιοὺς χρόνους ἡ φράσις ἐν Ἀθήναις: καμαρώνει σὰν τὸ κρατῇ ἀπ’ τοὺς δώδεκα.

Κατ’ ἀρχὰς ὑπεθέσαμεν, ὅτι ἡ παροιμιώδης ἐκφρασις αὕτη ὑπαινίσσεται τὰς 12 βυζαντιακῆς προελεύσεως ἀρχοντικὰς τῶν Ἀθηναίων οἰκογενείας, διότι καὶ τοιαύτη παράδοσις ὑπάρχει, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐρεῦνας ἡμῶν εὗρομεν ὅτι αἱ τοιαῦται οἰκογένειαι ἐν Ἀθήναις ἦσαν πολὺ περισσότεραι· καίτοι δὲ ἡδύνάτο τις νὰ πιστεύσῃ, ὅτι πρόκειται περὶ τῶν δημογερόντων Ἀθηναίων καὶ τῶν ἡγουμένων Ἀττικῆς, οἵτινες ἤσκουν καὶ αὐτοὶ ποιάν τινα ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν κοινῶν, ἐν τούτοις ἐμορφώσαμεν πεποιθήσιν, ὅτι πρόκειται περὶ τῶν πρωτομαστόρων, προέδρων τῶν συντεχνιῶν, ὡς θὰ ἐλέγομεν σήμερον, τῶν προϊσταμένων τῶν ἐυναφίων (συναφίων) ἢ θουφειῶν, ὅπως οἱ παλαιότεροι ἔλεγον τὰς συντεχνίας, ὧν αἱ ἐπιστημότεραι ἦσαν ἐν Ἀθήναις 12, καὶ αἱ ὁποῖαι μεγάλως ἰσχυρὸν ἰδίως κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν, ἐκ τῆς ἀρχοντικῆς τάξεως ἀποκλειστικῶς μέχρι τοῦ 1821, ὑποψηφίων δημογερόντων.

Ἀλλὰ καὶ ψυχολογικῶς τὸ πρᾶγμα ἔρχεται φυσικώτερον, διότι ὁ κομπασμὸς προϋποτίθῃσι νεοπλουτισμὸν καὶ ἀρχοντοχωριατῶσύνην, ἐνῶ ἡ προαιωνία ἀκμή ἀπολαύει σεβασμοῦ, χωρὶς νὰ δεικνύῃ ὅτι θέλει νὰ ἐπιβάλλῃ αὐτὸν εἰς τὰς ἀποκλήρους τάξεις.

Δ. ΓΡ. Κ.